

НЕНЬКОВИЧІ

В 1920-1930 роках село Неньковичі перебувало у власності польського пана Бенедикта Нелюбовича Сокальського. Тому школа була теж польською. Це була чотирьохкласна кола. В кожному із класів навчалось в середньому від 15 до 20 учнів.

Приміщення школи спочатку знаходилось там, де нині знаходиться прикордонна застава, а потім, де зараз садиба Сисунець Ольги Миколаївни. Директором школи довгий час був Столярський. Вчителями школи були: Матієвський, Клеймусь, Висоцький, Русіновська. Директор школи жив у школі, а вчитель по квартирах.

В школі вивчались такі предмети: математика, польська мова, географія, богослов'я.

Вчителем богослов'я був священник Лазаревич, священником у Неньковицькій Покровській церкві був Григорій Новродський, який теж відвідував школу, читаючи молитви учням.

17 вересня 1939 року почалось звільнення Західної України від польського поневолення. Вчитель К. Висоцький мав офіцерський чин і вступив до відступаючої польської армії. Біля смт. Любешів відбувся бій, в якому він загинув. Польські вчителі повернулись у Польщу, залишився тільки директор Столярський.

У 1939 році школу перевели у колишній будинок Нелюбовича Сокальського, в якому зараз знаходиться контора СВК "Дружба". Школа почала працювати за новою програмою: було виведено польську мову та богослов'я, введено українську мову.

З 1941 по 1946 рік школи в селі не було. В тяжкі воєнні роки 70% селянських жител було спалено бомбами, скинутими з німецьких літаків. Після війни радянський уряд приймає постанову про відновлення освіти в тих населених пунктах, де під час війни школи не працювали.

В 1946 році в селі відкривається початкова школа з чотирирічним навчанням. В село Неньковичі було направлено дві вчительки з Полтавської області: Жолондієвська Меланія Омелянівна та Павленко Марта Федорівна. Спеціального приміщення не було, тому школа знаходилася у сільській раді. Тут було виділено дві кімнати, в яких навчалось 86 учнів. Навчання велося у дві зміни.

З 1950 року школу було реорганізовано у семирічку. Першим директором була вчителька математики з вищою освітою Костенко Ніна Захарівна. Кількість учнів зростала з кожним роком, тому навчання проходило у двох приміщеннях. Одне приміщення знаходилося у сільській раді, тут було дві класні кімнати. Друге окреме приміщення, в якому були дві класні кімнати та дві кімнати з кухнею для вчителя. В цих чотирьох кімнатах навчалось 145 учнів, тому навчання велося у три зміни. Переважна більшість дорослого населення була неграмотною. Крім основної роботи з учнями у школі вчителям доводилось багато працювати з дорослим населенням. Ця робота була безплатною. Завдяки невтомній праці Жолондієвської М.О., Павленко М.Ф., Костенко Н.З. сотні людей, яким в дитинстві довелося сидіти за шкільною партою, навчатись грамоті. Крім цього вчителям доводилось виконувати багато громадських доручень: агітувати населення купувати облігації державної позики, залучати людей до колгоспу, агітувати за поставку сільськогосподарської продукції державі. Цей період в житті села характеризується великою тягою до знань як дорослих так і дітей, слухняністю та великою повагою до вчителів, люди жили у

великій бідності, адже орної землі було мало, тай та не родюча, техніки майже не було, люди жили в землянках. З великими труднощами добирались до Зарічного та інших сіл, дороги були дуже погані, а весною їх заливала вода. Старше покоління села з великою вдячністю згадує перших вчителів Жолондієвську Меланію Омелянівну, Павленко Марфу Федорівну та Костенко Ніну Захарівну, які принесли в бідне поліське село світло знань, високу культуру, які були і щирими порадами і наставниками для більшості жителів села.

З 1952 по 1954 роки директором школи працював Власик Михайло Тихонович, вчитель історії. Матеріальна база школи почала поповнюватись наочністю, приладами, меблями.

В 1953 році відбувся перший випуск учнів семирічної школи в кількості 23 учнів.

З 1954 по 1957 рік директором школи була Островська (дівоче прізвище) Поліна Мусіївна.

З 1957 по 1965 рік директором школи був призначений Бабенко Федір Михайлович – людина дуже вимоглива до себе та своїх підлеглих. Приділяв велику увагу підвищенню рівня вихованості учнів та покращенню умов навчання. **У 1964 році** було побудоване нове типове приміщення школи. Велику допомогу в будівництві надав колгосп “Більшовик”. Завдяки наполегливій роботі директора школи та голови колгоспу Кочережка Івана Якимовича (вони були авторами проекту) школа на той час була добротною будівлею, яка мала 12 класних кімнат, була побудована за короткий строк, і є на сьогоднішній день приміщенням діючої школи.

До роботи було залучено тільки місцеве населення, адже село славилось своїми майстрами, тому дерев'яне приміщення школи балдо побудоване дуже якісно. Заступником директора в цей час працювала Павленко Марфа Федорівна, яка вже мала великий досвід педагогічної роботи, відмінник освіти УРСР.

На той час в школі навчалось 353 учні, навчання проводилось у дві зміни. Працювало 16 вчителів, 6 з них мали вищу освіту.

У 1965 році директором школи був призначений Синишин В.Л. із с. Муравин Заріченського району, а його заступником Ляльовича В.Й. Школа розвивалась далі.

З 1969 по 1971 рік директором школи працював Джура Микола Миколайович, заступником директора Ляльович Володимир Йосипович. В цей час було добудовано приміщення майстерні та столової.

В 1971 році директором школи призначено Ляльовича В.Й., а заступником Вишневського П.С. (уродженець Дубровицького району с. Сварицевичі), якого на цій посаді замінив Черноокій М.Л.

З 1977 року школу очолив випускник Тернопільського педінституту Черноокій Микола Лаврентійович, який разом із своєю дружиною, вчителькою англійської мови і літератури (закінчила Київський держуніверситет) переїхали з с. Новорічича, де вчителювали до цього часу. Заступником директора було призначено молодого випускника Харківського університету Якуніна Олексія Івановича.

Педагогічні кадри змінювались з хронологічною швидкістю. Школу поповнювали молоді вчителі з вищою і з спеціальною освітою, значна частина виїжджала в свої рідні місця, з яких вони приїхали по направленнях навчальних закладів, які закінчили.

Школа працювала у дві зміни, працююча молодь здобувала освіту шляхом навчання в заочній вечірній школі.

В цей час добудовано 4 класних кімнати для навчання дітей шестирічного віку, господарське приміщення, спортивний комплекс і ігровий майданчик для молодших

школярів. Основна частина випускників школи здобувала якісні знання, продовжувала далі навчатись і здобувати різні професії та середню освіту.

На той час вже відомими в районі та області стали імена вчителів Фляшко Г.В., Мовчун Є.І., Черноокої В.І., Вишневської Р.О. , як таких що відзначились передовими методами викладання своїх предметів, високим рівнем знань учнів.

З 1990 по 1994 рік школу очолював Крилюк Василь Васильович, бувший директор Черноокий М.Л. перейшов на посаду сільського голови.

В 1994 році директором знову було призначено Черноокого М.Л., здібного керівника, відмінника освіти України, який очолює колектив школи і по сьогоднішній день.

На сьогоднішній день в школі працює 18 педагогів. З них з вищою освітою – 14, з с. Спеціальною – 3. Здобувають вищу освіту – 4.

Серед педагогів мають вищу категорію – 2, вчитель-методист – 1, першу категорію – 9, спеціаліст – 6.

Ряд вчителів за результативну і сумлінну роботу відзначено нагородами.

Сьогодні в школі навчається 180 учнів. Навчальна матеріальна база: 6 навчальних кабінетів, майстерня з трудового навчання, народознавча кімната, спортивний комплекс, класи-кабінети початкового навчання, бібліотека.

За весь період існування з школи випущено 1237 учнів.